

5 Μαρτίου, 1992

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Εφεσείων-Καθ' ου η Αίτηση,

v.

ΜΙΡΑΝΤΑΣ ΣΙΔΕΡΑ,

*Εφεσίβλητης-Αιτήτριας.**(Έφεση Αρ. 7).*

5 Οικογενειακό Δικαστήριο — Αίτηση για παρακοή δικαστικού διατάγματος που καταχωρήθηκε σύμφωνα με τους περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικούς Κανονισμούς, 1990 — Δεν εμπίπτει στον όρο "αγωγή" στο άρθρο 2-των περί Δικαστηρίων Νόμων και στην Δ.1, κ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

10 Έφεση — Προθεσμία για καταχώρηση έφεσης — Είναι 14 ημέρες σε περιπτώσεις όπου η απόφαση εκδόθηκε σε οποιαδήποτε διαδικασία που δεν αποτελεί αγωγή — Δ.35, κ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

15 Σε αίτηση για παρακοή δικαστικού διατάγματος που καταχωρήθηκε σύμφωνα με τους περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικούς Κανονισμούς, 1990, το Οικογενειακό Δικαστήριο Λάρνακας αποφάσισε ότι ο εφεσείων ήταν ένοχος παρακοής διατάγματος. Εναντίον της απόφασης αυτής ασκήθηκε η παρούσα έφεση σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 14 ημερών αλλά μικρότερο των 42 ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης. Κατά την ακρόαση εγέρθηκε προδικαστική ένσταση ότι η έφεση ήταν εκπρόθεσμη διότι η διαδικασία στην οποία είχε εκδοθεί η πρωτόδικη απόφαση δεν αποτελούσε "αγωγή" σύμφωνα με τον ορισμό του όρου στην Δ.35, κ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, και κατά συνέπεια έπρεπε να είχε καταχωρηθεί μέσα σε 14 ημέρες από την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης.

Αποφασίσθηκε ότι:

25 Η αίτηση για παρακοή που καταχωρήθηκε δυνάμει των περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικών Κανονισμών, 1990, δεν ενέπιπτε στον όρο "αγωγή" σύμφωνα με το άρθρο 2 των περί Δικαστηρίων Νόμων και της Δ.1, κ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και κατά συνέπεια, σύμφωνα με τις πρόνοιες της Δ.35, κ.2 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η έφεση έπρεπε να είχε καταχωρηθεί μέσα σε 14 ημέρες από την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης.

Η έφεση απορρίφθηκε σαν εκπρόθεσμη χωρίς διαταγή για έξοδα.

Προδικαστική ένσταση.

Προδικαστική ένσταση εκ μέρους της εφεσίβλητης ότι η έφεση καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα κατά παράβαση της Δ. 35 Κ. 2 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών.

5

Γ. Παπαθεοδώρου, για τον εφeseίοντα.

Δ. Παπαχρυσοστόμου, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Κατά την έναρξη της ακροάσεως της εφέσεως αυτής ηγέρθηκε από μέρους της εφεσίβλητης ένσταση ότι η έφεση αυτή καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα κατά παράβαση των διατάξεων της Διαταγής 35 Κανόνας 2, των Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, ο οποίος εις ότι έχει σχέση με τα σημεία που εγείρονται στην παρούσα έφεση, προβλέπει ότι "... καμιά έφεση εναντίον οποιουδήποτε ενδιάμεσου διατάγματος, είτε εναντίον διατάγματος, είτε τελικού είτε ενδιάμεσου, σε οποιοδήποτε θέμα που δεν αποτελεί αγωγή, θα ασκείται μετά την πάροδο δεκατεσσάρων ημερών, ..."

10

15

20

Η εφεσιβληθείσα απόφαση εκδόθηκε στις 10 Ιουλίου, 1991 και η έφεση καταχωρήθηκε στις 21 Αυγούστου, 1991. Εάν, δηλαδή, η προβληθείσα θέση της εφεσίβλητης είναι ορθή, η έφεση αυτή έχει καταχωρηθεί μετά την πάροδο των δεκατεσσάρων ημερών που προβλέπει ο πιο πάνω Κανόνας.

25

Τα σχετικά γεγονότα είναι ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας εξέδωσε στις 17 Ιουλίου, 1990, εις διαδικασία ενώπιον του διάταγμα αναφορικά με τη φύλαξη των δύο ανηλίκων τέκνων των διαδίκων και την επικοινωνία των γονέων με αυτά.

30

Από της εκδόσεως της αποφάσεως εκείνης συνεστήθη

το Οικογενειακό Δικαστήριο μετά την τροποποίηση του άρθρου 111 του Συντάγματος από τον Περί Τροποποιήσεως του Συντάγματος Νόμο του 1989 (Νόμος αρ. 95 του 1989) και το Νόμο Περί Οικογενειακών Δικαστηρίων του 5 1990 (Νόμος αρ. 23 του 1990) και η δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου στον τομέα αυτό του Δικαίου ανατέθηκε στο Οικογενειακό Δικαστήριο που ιδρύθηκε δυνάμει του Νόμου αυτού.

Σαν αποτέλεσμα αυτής της μεταθέσεως των δικαιοδοσιών η αίτηση για παρακοή του πιο πάνω δικαστικού διατάγματος καταχωρήθηκε στο Οικογενειακό Δικαστήριο Λάρνακος στη Δικαιοδοσία Κηδεμονίας (Γονικής Μέριμνας). Με την αίτηση αυτή εξητείτο η σύλληψη, φυλάκιση, επιβολή προστίμου ή η κατάσχεση της περιουσίας του εφεσείοντα λόγω μη συμμόρφωσης του προς τη διαταγή του 15 Δικαστηρίου της 17 Ιουλίου, 1990 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας στην Αίτηση Αρ. 13/88.

Η διαδικασία η οποία οδήγησε στην έφεση αυτή άρχισε, σύμφωνα με τους Περί Οικογενειακών Δικαστηρίων 20 Διαδικαστικούς Κανονισμούς του 1990 που θεσπίστηκαν για τη ρύθμιση της λειτουργίας του Οικογενειακού Δικαστηρίου, με αίτηση κατά τον καθορισμένο στους σχετικούς κανονισμούς τύπο.

Είναι φανερό ότι η διαδικασία αυτή δεν εμπίπτει στον 25 όρο "αγωγή" όπως ορίζεται στο Άρθρο 2 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 και στον περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικό Κανονισμό, Διαταγή 1, Κανόνας 2, στον οποίο ο όρος "αγωγή" σε όση έκταση έχει σχέση με το θέμα που εγείρεται στην έφεση αυτή, ορίζεται ότι "σημαίνει 30 πολιτική διαδικασία με αφετηρία και έκδοση κλητηρίου εντάλματος ή με τέτοιο άλλο τρόπο όπως προσδιορίζεται από νόμο ή διαδικαστικό κανονισμό ..."

Έχοντας κατά νου τα πιο πάνω καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η διαδικασία ενώπιον του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λάρνακας που αφορά η παρούσα έφεση δεν απο- 35 τελεί τίποτε περισσότερο παρά αίτηση για εκτέλεση της

προϊστάρχουσας αποφάσεως που εκδόθηκε τελεσίδικα από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας και ότι η Διαταγή 35 Κανόνας 2 η οποία αναφέρεται "σε οποιοδήποτε θέμα που δεν αποτελεί αγωγή" (in any matter not being an action) εφαρμόζεται στις περιπτώσεις αυτές στις οποίες ζητείται 5
διά αιτήσεως η εκτέλεση αποφάσεως άσχετα από του εάν η διαταγή για καταφρόνηση του Δικαστηρίου, όπως είναι η προκειμένη περίπτωση, είναι, τελεσίδικη σε ότι αφορά την αίτηση με την οποία εξητήθηκε η έκδοσή της.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους βρίσκουμε ότι η 10
έφεση καταχωρήθηκε μετά από την πάροδο της καθορισμένης προθεσμίας των δεκατεσσάρων ημερών και επομένως εκπρόθεσμα και σαν τέτοια απορρίπτεται.

Κάτω όμως από τις περιστάσεις δεν γίνεται διαταγή 15
για έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.